Actualitatea internațională

Și Margitta a deschis o poartă spre performanțele de proporții incredibile

Locul IV (clasamentul feminin) în ancheta I.S.K.

În concernul de performanțe atletice al Olimpiadei mexicane, Margitta Gummel a realizat, cu brio, un acord final maiestuos care desăvîrșea impresia uluitoare — prin dimensiunile rezultatelor și ale surprizelor — produsă de întrecerile de pe pista de tartan, sau de la sectoarele de sărituri și aruncări ale stadionului Cetății universitare din Mexico.

Era, într-adevăr, ultima zi a concursului olimpic de atletism și privirea, care înregistrase — cu cîteva zile înainte — săritura de domeniul fantasticului a lui Bob Beamon, urmărea acum — aproape la fel de uimită — traiectoria, prelungită pînă dincolo de limite considerate posibile, a bilei de metal azvîrlite de brațul viguros al Margittei Gummel. Studenta din Leipzig făcuse, cu noul său record olimpic și mondial de 19,61 m, un pas uriaș, incredibil, peste propriile performanțe, peste tot ceea ce realizaseră mai bun pînă atunci toate celelalte aruncătoare din lume.

UN FUNDAMENT SOLID

Ce drum a străbătut această atletă pînă la răsunătoarea-i consacrare de pe platoul mexican? Cît de sinuos a fost el?

„Mi-e greu să spun cînd am început să am de-a face cu sportul — mărturisește ea. După mine, aș socoti că din clipa în care am început să mă pregătesc cu antrenorul Bauersfeld. De fapt, eu făceam ceva sport de vreo 5—6 ani. Am înotat, am jucat handbal, am făcut gimnastică sportivă. În școală eram considerată o pentatlonistă bunicică. Dar toate astea — așa cum zice și antrenorul meu — au constituit doar un fundament pentru pregătirea ulterioară în domeniul aruncării greutății".

Margitta Gummel s-a născut la 29 iunie 1941 în orașul Magdeburg. La vîrsta de 17 ani s-a mutat la Leipzig unde va termina, curînd, Institutul de educație fizică.

La plecarea ei din Magdeburg, a însoțit-o o recomandare sportivă destul de elocventă: o performanță de 13,32 m, care constituia un record de junioare mici al R.D. Germane.

INCEPE DANSUL RECORDURILOR

La Leipzig, după numai trei sferturi de an, ea și-a ameliorat acest record urcîndu-l la 14,85 m. Foarte curînd, Margitta avea să ajungă „în umbra" celor trei mari aruncătoare din țara sa: Lüttge, Hoffmann și Garisch. A stat cîțiva ani în această postură, timp în care antrenorul ei o sfătuia adeseori: „Așteaptă, Margitta, o să-ți vină și ție rîndul!"

Și Margittei i-a venit rîndul în 1964, anul Olimpiadei de la Tokio. A stabilit un nou record al R.D. Germane cu o performanță de 17,54 m care o situa pe locul II în lume, imediat după Tamara Press. La J.O. a trebuit să se mulțumească, însă, cu locul 5, concurînd bolnavă, cu o accentuată stare febrilă. Din această cauză ea a și fost nevoită să facă apoi o pauză de un an.

Reluîndu-și activitatea, Margitta reușește să se claseze a II-a, la C.E. de la Budapesta, în urma Nadejdei Cijova.

ANTRENORUL COLABOREAZĂ CU SOȚUL

În anul următor, Margitta începe un dialog al recordurilor, servind replici prompte compatrioatei sale Renate Boy-Garisch. Era și nu era mulțumită. Ardea de nerăbdare să treacă de limita celor 18 m. „Mai trebuie să-ți îmbunătățești tehnica" — îi spunea antrenorul.

Au făcut un plan minuțios de pregătire avînd ca țel final J.O. de la Mexico. Trebuie să precizăm că momentul elaborării planului se situa în a doua jumătate a anului 1967. Și încă un amănunt: K. H. Bauersfeld a colaborat, în acest scop, și cu soțul Margittei, un medic apreciat și, cu ani în urmă, un remarcabil săritor în lungime.

Margitta Gummel a urmat cu o sîrguință de elevă cuminte toate indicațiile programului de pregătire și... rezultatul s-a văzut la Mexico: titlul de campioană olimpică și un record mondial de 19,61 m pe care Tamara Press îl comentează astfel: „Gummel a trecut nu numai de 19 m, considerată limita maximă pentru performanțele feminine, dar a pornit serios pe drumul către granița celor 20,00 de metri."

S. BONIFACIU

Francezul Orcel atacă vijelios o poartă în cursa de slalom uriaș

Foto: I. MATEI

REFLEXII DUPĂ PRIMELE COMPETIȚII INTERNAȚIONALE ÎN SCHIUL ALPIN

Val d'Isère, o localitate situată în Haute Tarentaise, era considerată, nu de mult, ca un mic „Far West" pentru pionierii care, după război, se instalau în Alpi cu speranța cuceririi „aurului alb". Printre ei, René Laforque, echipier al națională franceze, tatăl lui Jean-Claude Killy, și Goitschel, nume la fel de bine cunoscut prin fiicele sale Christine și Marielle. Ei se adăugau unor localnici inimoși, printre care Henri Oreiller, cel care avea să devină o glorie a schiului francez. Fericită intuiție, căci schiul, în numai cîțiva ani, a transformat Val d'Isère și locuri greu accesibile în veritabile „Champs-Elisées" la peste 2800 m altitudine.

Și tot schiul, cel de competiție, avea să aducă prestigiul de gazdă a unei mari competiții, „Criteriul primei zăpezi", considerată din acest an prima etapă în „Cupa Mondială". Pentru acest debut, în numai un an, a luat naștere noua stațiune „Daille", cu piste croite în masivul Bellegarde, care satisfac cele mai exigente pretenții tehnice. De altfel, pista de coborîre „O.K." (inițialele lui Oreiller și Killy) de 3420 m este considerată printre marile clasice: Hahuenkam, Lauberhorn, Emile Allais, Megève etc.

Privind aceste locuri, nu pot să nu mă gîndesc la marile posibilități pe care le are Valea Ialomiței, în zona Peștera, sau Dihamul, cărora le întrevăd, în cîțiva ani, o existență strălucită. Dar pentru aceasta, trebuie început ceva.

Ediția din acest an a reunit la start peste 200 schiori din 18 țări. Doar absența americanilor, recent învingători ai francezilor într-un meci inedit, a fost resimțită și ne-a împiedicat să cîntărim, la ora actuală, potențele în schiul alpin, dar ne-a oferit, în schimb, un vast cîmp de reflexii.

Dacă la ediția de anul trecut prezența la Jocurile Olimpice impunea soluționarea unor probleme legate strict de antrenament și obținerea formei sportive, iată că, de această dată, aria preocupărilor a fost mult mai largă. Ecourile Congresului pentru învățămîntul schiului, „Interski", desfășurat în aprilie 1968 la Aspen-Colorado și, mai ales cele ale „Consiliului de la Zermatt", din septembrie, la care au luat parte reprezentanți ai școlilor austriacă și franceză (în jurul cărora gravitează și alte școli), în frunte cu Krükenhausen, Höppichler și G. Cathiard, încă nu s-au stins și repun în actualitate o problemă cheie pentru evoluția viitoare a schiului alpin: instituirea unei metode unice internaționale de predare — logică, naturală, simplă — lesprinsă de rivalitățile împrumutate din competițiile internaționale, interese comerciale etc.

Evoluția schiului francez și, mai recent, a celui elvețian și canadian a probat valabilitatea unui sistem de învățămînt eliberat de corsetul unor canoane scolastice, în favoarea unui schi natural, a cărui finalitate este nu numai cunoașterea „mersului" pe toate terenurile și zăpezile, ci și însușirea tehnicii de competiție de timpuriu, izvor de nebănuite valori etice și morale și a atîtor schiori de clasă. Roadele acestei concepții s-au putut vedea pe viu la Val d'Isère și nimeni nu le-a putut ignora. Este poate factorul determinant în reorientarea poziției austriece față de conținutul învățămîntului și căutarea unor puncte de legătură cu poziția franceză.

Și dacă lucrurile par mai complicate la nivelul învățămîntului de bază (mai mult de ordin teoretic), privind evoluția competitorilor rămîi surprins de universalitatea tehnicii. Așadar, totul este posibil. Dar despre aceasta mai pe larg într-un alt articol.

★

Cei care au crezut că prin plecarea lui Lacroix, Killy, Goitschel, schiul francez va capota, s-au înșelat.

Am citit uimirea pe fețele tuturor antrenorilor străini privind evoluția plutoanelor franceze de „espoirs, garçons et filles". Ce este mai edificator decît gestul antrenorului austriac care, la felicitarea lui René Sulpice pentru victoria lui Schranz, îi arăta în clasamentul slalomului uriaș pe cei 7 francezi în primele 10 locuri? Situația s-a repetat și mai strălucit la coborîre.

O realitate al cărui punct de plecare a fost anul 1956, cînd s-au pus bazele unui sistem organizatoric și tehnic cu pretenții de ceasornic.

Honoré Bonnet a plecat de la conducerea tehnică a schiului alpin francez, dar a lăsat destinele în mîini sigure, în mîinile unui corp de antrenori și instructori devotați și pricepuți. Exportul de antrenori francezi spre alte echipe naționale (Italia, Canada, Anglia, Spania și Grecia) este concludent.

Jean Vuarnet, actualul director tehnic al „naționalei" italiene, spunea că a găsit schiul alpin italian în aceeași situație în care se găsea cel francez în 1956. Punctele sale direcționale sînt un sistem corect de selecție, pregătirea atletică și îmbunătățirea punctajelor F.I.S. a competitorilor săi

★

La Val d'Isère pistele au fost invadate de noile promoții de schiori alpini. Și dacă la băieți nota este generală, evidențiind valori certe, îndeosebi în taberele elvețiană, franceză, canadiană, germană, la fete, noua generație franceză va face epocă. Această echipă admirabil dotată cu fete între 14—17 ani, cu o constituție fizică neobișnuită, de adevărate dansatoare suple, agile, cu un potențial motrice tehnic și psihologic surprinzător, a constituit o adevărată revelație. Poate am avut ocazia să vedem tipul ideal de schioară alpină al anilor următori.

Val d'Isère a confirmat Grenoble și Mexico: timpul „debutantului de geniu" a apus. Henri Duvillard, Françoise Macchi, ale căror victorii au fost atît de larg comentate, nu sînt celebri necunoscuți sau stele căzătoare dintr-un alt univers. La 21 și 17 ani ai lor, au „în picioare" 17 și, respectiv, 13 ani de schi și cel puțin 10 ani de competiție, ceea ce atestă că succesele lor nu au fost fondate pe știința unui antrenor vrăjitor, ci pe o achiziție solidă.

Concluzii care se desprind: 1. învățarea schiului trebuie făcută de la cea mai fragedă vîrstă; 2. prezența elementului de întrecere și apoi competițional de timpuriu; 3. posibilitatea aplicării unor intensități maximale (ca, de altfel, și în natație), cu condiția corelării în volumul și gradul de complexitate.

În metodica antrenamentului se pare că francezii, și nu numai ei, ci și americanii și elveții, au mai probat o dată că sînt adversarii dogmatismului, căutînd și aplicînd mereu noul. Ei folosesc o gamă largă de intensități cu care jonglează în diferite etape și perioade de antrenament. Așa se face că au abordat întrecerile de la Aspen în luna noiembrie cu o intensitate rar întîlnită, cînd alții abia își puneau schiurile pentru acomodare. Dar coborîrea din cadrul „Cupei H. Oreiller", în care viteza medie a fost de 90 km/oră pe o lungime de 3240 m, pe una din cele mai grele piste din lume, nu spune același lucru?

În această iarnă, chiar din toamnă de fapt, francezii au reorientat pregătirea pe uscat, dîndu-i un conținut și mai pregnant atletic și acrobatic, pentru ca, în final, sutelor de km parcurși în coborîre să li se adauge cele efectuate pe zăpadă. Este explicația pe care o dă Sulpice tuturor celor care au asistat la „recitalul francez" din proba de coborîre. Jean Béranger a alternat în antrenamentul cu fetele, în afara celor de mai sus, schiul de vară cu patinajul pe role pe pante ușoare cu iarbă, fără să-i fie teamă de interferența deprinderilor și neezitînd să organizeze chiar concursuri de slalom la Allevard. Dar, pe această temă, exemplele ar putea fi și mai numeroase.

S-ar părea că mulți tehnicieni sînt adepții specializării în schiul alpin: slalom, slalom uriaș, coborîre. Elvețienii și suedezii, mai recent polonezii și alții, au format grupe de schiori specializați pe probe, pregătindu-i în consecință. Alții merg pe o formație multilaterală: austriecii, francezii. Ce ne va rezerva viitorul?

Am văzut pîrtiile de la Chamrousse și, recent, pe cele de la Val Gardena, viitoarea gazdă a campionatelor mondiale din 1970, am amintit de cele de la Val d'Isère. Toate lasă impresia de simplitate deși au un înalt grad de tehnicitate pentru că urmează un traseu natural, sînt lipsite de improvizații tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne", nu sfidează cele mai elementare legi ale fizicii, biomecanicii; fără a atenta la integritatea anatomo-fiziologică a sportivului. Ele stimulează concurentul, îi dau posibilitatea să atace și să-și desfășoare întreaga gamă de cunoștințe, în limita unei depline securități. De acest lucru va trebui să ținem și noi seamă în construirea unor noi pîrtii de care vom avea nevoie în următorii ani.

Valoarea ridicată a schiului se datorește în mare măsură și materialelor de cursă executate la cel mai înalt grad de tehnicitate. Elita schiului nu mai concurează decît pe schiuri speciale, adevărate „Ferrari" ale zăpezii.

În sezonul trecut echipa Franței a beneficiat de 600 perechi schiuri, preferințele concurenților îndreptîndu-se spre diferite case și mărci. Așa se face că mulți dintre ei au devenit reprezentanți ai acestora pentru schiuri, bocanci, legături etc. Schwartz, Demetz, Lesch etc. etc. Serviciul este reciproc: unii dau materiale, ceilalți au obligația să se fotografieze cu ele, să vorbească despre calitatea lor, într-un cuvînt, — reclama, profitul. Conflictul dintre C.I.O. și Federația Internațională de Schi, declanșat la Grenoble și aplanat ad-hoc printr-un compromis, a izbucnit din nou, fiindcă nimeni nu mai ascunde nimic. De altfel, H. Bonnet făcea o remarcă plastică în acest sens: „Eu nu cunosc decît un amator veritabil, Karim Aga Khan, și încă... (este vorba de prințul Aga Khan).

★

Participarea a doi schiori români la primele competiții ale anului s-a făcut în condiții dificile. Lipsiți de un suport material, în absența unui punctaj F.I.S. corespunzător (ca urmare a unui număr mic de competiții internaționale la care participă anual), care să le permită a concura în condiții cît de cît egale cu ceilalți deși calitățile fizice și tehnice le dau această perspectivă, prizonieri ai unui complex de timiditate care le afectează puterea de luptă și combativitate, ei depășesc cu greu o criză de început de sezon. Nădăjduim ca experiența căpătată prin acest contact internațional, pe care încercăm să o transmitem și celorlalți sportivi și antrenori, precum și învățămintele trase, ne vor călăuzi în activitatea viitoare pentru a munci cu mai multă ambiție și dăruire.

Ion MATEI

PE GHEAȚĂ ȘI PE ZĂPADĂ

Bjoern Wirkola își ia zborul spre victorie, la marea trambulină de la Garmisch Partenkirchen

Telefoto: AGERPRES

WIRKOLA ÎNVINGĂTOR LA GARMISCH

Concursul internațional de sărituri cu schiurile, desfășurat la Garmisch Partenkirchen, s-a încheiat cu victoria sportivului norvegian Bjoern Wirkola Învingătorul a totalizat 241,2 puncte (sărituri de 94 și respectiv 92,5 m).

Pe locurile următoare: Anatoli Șceglanov (U.R.S.S.) — 235.4 p (91,5 m; 93 m); Vladimir Belousov (U.R.S.S.) — 233,6 p (92,5 m; 90 m); Frantisek Ridval (Cehoslovacia) — 233,3 p (94,5 m; 91 m).

ÎN „CUPA AHEARNE"

La Stockholm, în cadrul tradiționalei competiții de hochei pe gheață dotată cu „Cupa Ahearne" A.I.K. Stockholm a învins cu 5—1 (1—0, 2—1, 1—0) formația finlandeză I.F.K. Helsinki. În meci vedetă s-au întîlnit formațiile Sparta Praga și „Tigers" (Canada), victoria revenind hocheiștilor cehoslovaci cu 4—1 (0—1 1—0, 3—0).

SCHIORI ROMÂNI ÎN CUPA EUROPEI LA SCHI

Competiția internațională de schi „CUPA EUROPEI", rezervată juniorilor, va avea loc în zilele de 9, 10 și 11 ianuarie în stațiunea de sporturi de iarnă Madonna di Campiglio. Concursul cuprinde o probă de coborîre și un slalom special (masculin și feminin). Printre țările participante figurează Austria, Italia, Norvegia, ROMÂNIA, Franța, Elveția, U.R.S.S., Iugoslavia etc.

ROMÂNIA LA STARTUL C.M. DE BOB

La campionatele mondiale de bob, care se vor desfășura în luna februarie la Lake Placid (S.U.A.), și-au anunțat participarea sportivi din 11 țări: Austria, Canada, Cehoslovacia, Elveția, R. F. a Germaniei, Italia, Insulele Antile, Japonia, ROMÂNIA, Suedia și S.U.A.

Întrecerile vor avea loc în zilele de 15 și 16 februarie (pentru bob de două persoane) și în zilele de 22 și 23 februarie (pentru bob de patru persoane)

ÎNTÎLNIRI AMICALE DE HOCHEI

Reprezentativa secundă de hochei a Suediei a jucat la Ottawa cu o selecționată locală. Hocheiștii canadieni au cîștigat cu 9—3 (3—1, 5—1, 1—1).

La Oberstdorf, echipa cehoslovacă de hochei Slavia Praga a învins selecționata locală cu 11—1 (2—0, 2—1, 7—0).

La Budapesta, o selecționată a orașului a întîlnit formația poloneză Baildon Kattowice. Victoria a revenit oaspeților cu 2—1 (0—1, 2—0, 0—0).

TURNEUL DE LA HASTINGS

După 4 runde, în turneul internațional de șah de la Hastings în clasamentul general conduce Tukmacov (U.R.S.S.) cu 3½ puncte, urmat de Smislov (U.R.S.S.) 2½ (1) p, Gligorici (Iugoslavia) 2½ p și Hubner (R.F.G.) 2 p.

fotbal pe glob fotbal pe glob

● CIUDAD DE MEXICO, 2 (*Agerpres*). — Aproape 90 000 de spectatori au urmărit întîlnirea internațională dintre echipele Mexicului și Italiei. La capătul unui joc spectaculos, fotbaliștii italieni au obținut victoria cu scorul de 3—2 (0—1). Scorul a fost deschis în minutul 44 de mexicani prin Borja, care a înscris plasat. Riva a egalat în minutul 56, iar cîteva minute mai tîrziu echipa italiană a preluat conducerea printr-un punct marcat de Anastasi. După o scurtă dominare, mexicanii au obținut egalarea prin Gonzales. Cu un minut înaintea fluierului final, Riva a înscris punctul victoriei. Cele două echipe vor susține, la 5 ianuarie, o nouă întîlnire.

● La Cagliari, Spartak Moscova a învins cu scorul de 3—1 (3—0) echipa U. S. Cagliari, ligdera campionatului italian. Din formația gazdă au lipsit internaționalii Riva și Boninsegna, care se află în Mexic cu echipa Italiei.

● În cadrul turneului pe care îl întreprinde în Franța, echipa cehoslovacă Kosice a jucat la Nantes cu formația F. C. Nantes, de care a dispus cu scorul de 2—0 (1—0).

Un dribling în fața porții, efectuat de Franz Beckenbauer (în dreapta), cel mai bun jucător al reprezentativei vest-germane de fotbal

Un clasament al celor mai bune echipe naționale din Europa

PARIS, 1. — Revista săptămînală de specialitate „FRANCE FOOTBALL" a alcătuit un clasament al celor mai bune echipe naționale de fotbal din Europa pe baza rezultatelor înregistrate în anul 1968.

Pe primul loc este clasată selecționata **R. F. a Germaniei** (cu 5 victorii, 5 meciuri nule și o înfrîngere), urmată de **Cehoslovacia, Anglia, Italia, U.R.S.S., Iugoslavia, Belgia, Bulgaria, Ungaria** etc. În acest clasament **România** figurează pe locul 13—14, la egalitate cu Irlanda de Nord.

telex-radio-telefon

Selecționata masculină de handbal a orașului Praga a **cîștigat turneul internațional desfășurat la Friburg. Handbaliștii cehoslovaci au învins cu scorul de 12—2 echipa orașului Paris, cu 9—1 echipa Aarhus și cu 6—4, în finală, echipa orașului Friburg. Pentru locul 3, echipa Aarhus a întrecut cu 11—2 echipa Parisului.**

■

Tradiționalul cros internațional **desfășurat pe străzile orașului Madrid a revenit la această ediție alergătorului spaniol Javier Saggado, care a parcurs distanța de 5 000 m în 15:35,6. Pe locurile următoare s-au clasat belgienii Puttemans și Lismont.**

■

În prezent se află în turneu în R.D. Germană echipa maghiară de baschet Honved Budapesta. **În primul joc, baschetbaliștii de la Honved au învins cu scorul de 82—78 (48—48) echipa ASK Vorwärts.**

■

În cursa ciclistă de 6 zile, **care se desfășoară în prezent pe velodromul acoperit din München, conduce cuplul vest-german Altig-Renz cu 120 puncte. Îi urmează perechile Post (Olanda) — Sercu (Belgia) cu 86 p, Oldenburg—Kemper (R. F. a Germaniei) 82 p etc.**

■

Selecționata de tenis a S.U.A., **care a cîștigat „Cupa Davis", va întreprinde un turneu în India. Jucătorii americani vor susține primele meciuri în zilele de 24 și 25 ianuarie la Calcutta.**

Gaston Roelants a cîștigat a patra „Corrida"

SAO PAULO 1 (Agerpres). — Pentru a patra oară, atletul belgian Gaston Roelants a cîștigat tradiționalul cros internațional „Corrida de Sao Silvestro", desfășurat în noaptea de 31 decembrie pe străzile orașului brazilian Sao Paulo. Peste 500 000 de spectatori înșiruiți de-a lungul traseului au urmărit palpitanta dispută la care au participat aproape 350 de atleți. La jumătatea cursei conducea italianul Ardizzone, care a cedat însă. Pe ultima parte a traseului au alergat cot la cot belgianul Roelants și japonezul Sawaki. Cu 150 m înainte de sosire, Roelants a sprintat irezistibil și s-a detașat, obținînd o victorie categorică.

Clasament: 1. Roelants (Belgia) 8.5 km în 24:32,9; 2. Sawaki (Japonia) 24:51,1; 3. Ardizzone (Italia) 25:17,1; 4. Kuha (Finlanda) 25:18,9; 5. Hesselwall (Suedia) 25:21,7; 6. Dulong (S.U.A.) 25:25,0 etc.

PRIMUL „OPEN" AL ANULUI

MELBOURNE, 2. — La Hobart (Australia) se desfășoară, în aceste zile, campionatele internaționale „open" de tenis ale Tasmaniei.

În turul trei al probei de simplu masculin, jucătorul profesionist australian *Fred Stolle* l-a învins cu 9—7, 6—2 pe japonezul *Watanabe*. Alți doi dintre favoriții turneului, profesioniștii *Tony Roche* (Australia) și *Roger Taylor* (Anglia), au obținut victorii la jucători amatori. *Roche* a dispus cu 6—1, 6—2 de francezul *Rouyer*, iar *Taylor* l-a întrecut cu 4—6, 6—4, 9—7 pe australianul *Masters*.

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368